Teismo praktikos rinkinys

GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2024 m. vasario 29 d.[1]

Byla-548/22

M. M.
prieš
Presidenza del Consiglio dei ministri ir kt.

(*Giudice di pace di Fondi* (Fondžio taikos teisėjas, Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Direktyva 1999/70/EB – ETUC, UNICE ir CEEP bendrasis susitarimas dėl darbo pagal terminuotas sutartis – 4 ir 5 punktai – Diskriminacija – Paeiliui sudaromi darbo santykiai – Garbės teisėjai ir prokurorai – Terminuotų darbo santykių pakeitimas į neterminuotus darbo santykius – Laikotarpiu prieš pakeitimą visų įgytų teisių atsisakymas *ex lege*“

I. Įvadas

1. Kaip Teisingumo Teismui žinoma iš ankstesnių procesų, Italijos teisminėse institucijose tam tikras užduotis atlieka garbės teisėjai ir prokurorai ir daugelis jų yra nepatenkinti darbo sąlygomis. Garbės teisėjų ir prokurorų veikla laikoma garbės pareigomis, todėl jie skiriami tik terminuotam laikui ir jiems mokamas nustatyto dydžio atlygis už konkretų atvejį. Mokamos atostogos, socialinė apsauga ir pensijos nenumatytos. Vis dėlto garbės teisėjų ir prokurorų darbo apimtis, t. y. nagrinėjamų bylų skaičius ir bendra darbo einant pareigas trukmė, yra tokia pati kaip dirbant nuolatinį darbą visą darbo dieną[2]. Ankstesnių prašymų priimti prejudicinį sprendimą atvejais garbės teisėjai ir prokurorai jau pasiekė, kad kai kurie jų reikalavimai turi būti tenkinami, visų pirma dėl teisių į mokamas atostogas[3], socialinę apsaugą ir pensijas[4], nes šiuo atžvilgiu jie diskriminuojami, palyginti su bendrosios kompetencijos teisėjais ir prokurorais.

2. Taigi Italija pradėjo taikyti pareigas einančių garbės teisėjų ir prokurorų vertinimo procedūrą, pagal kurią jų terminuoti darbo santykiai gali būti pakeičiami į nuolatinius darbo santykius mokant fiksuotą atlyginimą. Vis dėlto jie, jei dalyvauja šioje procedūroje, turi atsisakyti visų kitų teisių, įgytų dėl ankstesnės veiklos einant garbės pareigas. Toks atsisakymas visų pirma apimtų

[1] Originalo kalba: vokiečių.

[2] Pavyzdys: 2020 m. liepos 16 d. Sprendimas *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-658/18, EU:C:2020:572, 16 ir 17 punktai).

[3] 2020 m. liepos 16 d. Sprendimas *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-658/18, EU:C:2020:572, visų pirma 113 ir 163 punktai).

[4] 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimas *Ministero della Giustizia ir kt. (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-236/20, EU:C:2022:263, visų pirma 53 punktas).

Teisingumo Teismo jau pripažintas Sąjungos teisėje numatytas teises ir galimas kitas Sąjungos teisėje numatytas teises, pavyzdžiui, į didesnį atlygį. Jei nuolatinių darbo santykių su garbės teisėjais ir prokurorais neužmezgama, pagal atitinkamą teisės normą vietoj teisių, kurių jie turi atsisakyti, taikoma teisė į nustatyto dydžio kompensaciją už ankstesnę veiklą.

3. Šiame procese reikia išsiaiškinti, ar pagal šiuo atveju reikšmingas Sąjungos teisės nuostatas, visų pirma dėl draudimo diskriminuoti pagal terminuotas sutartis dirbančius darbuotojus, toks privalomas Sąjungos teise grindžiamų teisių atsisakymas yra draudžiamas.

II. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

4. Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs tiek su Sąjungos pirmine teise, tiek su Darbo laiko direktyva [5], Bendruoju susitarimu dėl darbo ne visą darbo dieną [6] ir Bendruoju susitarimu dėl darbo pagal terminuotas sutartis [7]. Svarbiausias šiuo atveju yra pastarasis.

5. Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalyje nustatytas pagal terminuotas sutartis dirbančių darbuotojų nediskriminavimo principas:

„Pagal terminuotas sutartis dirbantiems darbuotojams negali būti taikomos mažiau palankios darbo sąlygos negu panašiems nuolatiniams darbuotojams vien dėl to, kad jie sudarė terminuotas darbo sutartis ar palaiko terminuotus darbo santykius, nebent ši nevienoda traktuotė [šis skirtingas požiūris] yra objektyviai pagrįsta[s].“

6. Pagal Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 5 punktą draudžiama piktnaudžiauti tokiomis sutartimis:

„1. Kad būtų neleidžiama piktnaudžiauti paeiliui sudarant terminuotas darbo sutartis ar nustatant terminuotus darbo santykius tais atvejais, kai nėra lygiaverčių teisinių priemonių, neleidžiančių piktnaudžiauti, valstybės narės, pasitarusios su socialiniais partneriais pagal nacionalinę teisę, kolektyvines sutartis ar praktiką, ir (arba) socialiniai partneriai, atsižvelgdami į konkrečių sektorių ir (arba) darbuotojų kategorijų reikmes, nustato vieną ar kelias iš toliau nurodytų priemonių:

a) objektyvias priežastis, pateisinančias tokių sutarčių ar santykių atnaujinimą;

b) maksimalią bendrą paeiliui sudaromų terminuotų darbo sutarčių ar nustatomų darbo santykių trukmę;

c) tokių sutarčių ar santykių atnaujinimo skaičių.

[5] 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, 2003, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381).

[6] 1997 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva 97/81/EB dėl Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną, kurį sudarė Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjunga (UNICE), Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centras (CEEP) ir Europos profesinių sąjungų konfederacija (ETUC) (OL L 14, 1998, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 267), iš dalies pakeista 1998 m. balandžio 7 d. Tarybos direktyva 98/23/EB (OL L 131, 1998, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 278).

[7] 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, 1999, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368).

2. Valstybės narės, pasitarusios su socialiniais partneriais, ir (arba) socialiniai partneriai tam tikrais atvejais nustato[,] kokiomis sąlygomis terminuotos darbo sutartys ar santykiai:

   a) laikomi „sudaromais ar nustatomais paeiliui“;

   b) laikomi neterminuotomis sutartimis ar santykiais.“

B. Italijos teisė

7. Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su anksčiau įgytų teisių, numatytų 2017 m. liepos 13 d. Įstatymo dekreto (*Decreto legislativo*) Nr. 116 29 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalyse, pakeistose 2021 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 234 1 straipsnio 629 punktu, apribojimu:

„1. Šio Įstatymo dekreto įsigaliojimo dieną pareigas einantys garbės teisėjai [ir prokurorai [8]], pateikę prašymą, gali būti patvirtinti kaip galintys jas toliau eiti, kol jiems sukaks 70 metų.

2. Šio Įstatymo dekreto įsigaliojimo dieną pareigas einantys garbės teisėjai [ir prokurorai], kurie nebuvo patvirtinti kaip galintys jas toliau eiti dėl to, kad nepateikė prašymo arba nepasiekė rezultato pagal vertinimo procedūrą, numatytą 3 dalyje, atsižvelgiant į galimybę atmesti, turi teisę į 2 500 EUR (neatskaičius mokesčių) kompensaciją už kiekvienus darbo metus, kuriais garbės teisėjas arba prokuroras dalyvavo teismo posėdžiuose ne mažiau kaip 80 dienų, ir teisę į 1 500 EUR (neatskaičius mokesčių) kompensaciją už kiekvienus darbo metus, kuriais garbės teisėjas arba prokuroras dalyvavo teismo posėdžiuose mažiau kaip 80 dienų, bet bendra kompensacijos suma asmeniui negali viršyti 50 000 EUR (neatskaičius mokesčių). Apskaičiuojant už ankstesnį laikotarpį mokėtiną atlygį, ilgesnis kaip šešių mėnesių darbo laikotarpis prilyginamas vieniems metams. Jei asmuo gauna kompensaciją, jis atsisako visų kitų bet kokio pobūdžio teisių, kylančių iš jau nutrūkusių darbo santykių einant garbės pareigas.

<…>

5. Pateikus prašymą dalyvauti vertinimo procedūroje pagal 3 dalį atsisakoma visų kitų bet kokio pobūdžio teisių, kylančių iš ankstesnių darbo santykių einant garbės pareigas, išskyrus teisę į 2 dalyje nurodytą kompensaciją nepatvirtinimo atveju.

<…>“

8. Pagal Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnio 4 dalį vertinimo procedūrą sudaro ne ilgesnis kaip pusės valandos egzaminas žodžiu, kurio tema – praktinis atvejis srityje, kurioje kandidatas ėjo garbės pareigas.

9. Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad atlyginimas garbės teisėjams, kurie pagal vertinimo procedūrą buvo patvirtinti kaip galintys toliau eiti pareigas ir nusprendžia eiti tik tas pareigas, mokamas pagal tam tikras teismų administracijų darbuotojams taikomas tarifų sutartis. 7 dalyje įtvirtinta teisės norma dėl atlyginimo tokiu pačiu pagrindu teisėjams ir prokurorams, kurie buvo patvirtinti kaip galintys toliau eiti pareigas, bet, be šių pareigų, ketina vykdyti ir kitą veiklą.

[8] Ši teisės norma susijusi su *magistrati onorari*, taigi apima tiek teisėjus, tiek prokurorus.

III. Faktinės aplinkybės ir prašymas priimti prejudicinį sprendimą

10. Ieškovė yra garbės prokurorė prokuratūroje Italijoje. Jos teisinis ir ekonominis statusas yra toks pat kaip atitinkamų garbės teisėjų, turinčių sprendimo priėmimo funkciją; dėl pastarųjų, kaip taikos teisėjų, Teisingumo Teismas jau yra priėmęs sprendimų anksčiau.

11. Ieškovė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nurodė, kad nepertraukiamai nuo 2001 m. balandžio 4 d. eina garbės prokurorės pareigas ir, remiantis teisės aktais, jos įgaliojimai iki 2024 m. gegužės 31 d. buvo daug kartų pratęsti arba patvirtinti.

12. Ieškovė pagrindinėje byloje reikalauja, kad jai būtų sumokėtas papildomas atlygis už dalyvavimą dešimtyje baudžiamųjų bylų posėdžių. Už kiekvieną iš šių posėdžių ji iš atsakovių *Ministero della giustizia* (Teisingumo ministerija) ir *Ministero dell'Economia e delle Finanze* (Ekonomikos ir finansų ministerija) gavo 98 EUR atlygį. Iš šios sumos buvo atskaityti mokesčiai, bet socialinio draudimo įmokos nebuvo sumokėtos – jas ieškovė kompetentingoms institucijoms turėjo sumokėti pati.

13. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas preziumuoja, kad atitinkama bendroji (bruto) atlygio suma, kurią per dieną gautų profesionalus teisėjas, jei vykdytų prokuroro užduotis, yra 248 EUR. Be to, valstybė už kiekvieną profesionalų teisėją kompetentingoms institucijoms perveda socialinio draudimo įmokas.

14. Taigi ieškovė prašo priteisti iš atsakovių papildomai po 150 EUR už kiekvieną pirma minėtą posėdį.

15. Ieškovė teigia, kad ji, kaip garbės prokurorė, yra pagal terminuotą sutartį dirbanti darbuotoja, palygintina su pagal neterminuotą sutartį visą darbo dieną dirbančiu teisėju, jeigu jis vykdytų prokuroro užduotis. Visų pirma ieškovė vykdo ikiteisminio tyrimo veiklą ir dalyvauja baudžiamųjų bylų posėdžiuose.

16. Remdamasis pagrindinės bylos medžiaga, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, jog yra įrodyta, kad ieškovė faktiškai, o ne tik epizodiškai eina garbės prokurorės pareigas ir už tai gauna atlygį. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat nurodė, kad kitas teismas, *Tribunale ordinario di Roma* (Romos teismas, Italija), jau nusprendė, jog ieškovei, kaip pagal terminuotą sutartį dirbančiai darbuotojai, kaip tai suprantama pagal Bendrąjį susitarimą dėl darbo pagal terminuotas sutartis, iš esmės priklauso žalos atlyginimas dėl nuolatinio terminuotų sutarčių sudarymo ir diskriminavimo įvairiais aspektais. Vis dėlto klausimas, ar yra diskriminacija dėl atlygio dydžio, kiek matyti iš pateiktų duomenų, nebuvo šio kito sprendimo dalykas.

17. Pateikusi prašymą dalyvauti vertinimo procedūroje pagal 2017 m. liepos 13 d. Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnį, ieškovė teisiškai buvo priversta atsisakyti visų kitų bet kokio pobūdžio teisių, kylančių iš veiklos einant garbės pareigas.

18. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas tokį atsisakymą supranta taip, kad pagal jį draudžiama reikšti teises, todėl prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

„Ar SESV 288 straipsnis, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17, 31, 34 ir 47 straipsniai, taip pat Direktyvos 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnis, Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną 4 punktas ir Bendrojo susitarimo dėl darbo

pagal terminuotas sutartis 4 punktas turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, numatytos 2017 m. liepos 13 d. Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnyje, pakeistame 2021 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 234 1 straipsnio 629 punktu, kuriomis nustatytas automatiškas *ex lege* atsisakymas bet kokio reikalavimo, susijusio su šių direktyvų įgyvendinimu, taip prarandant visas kitas Sąjungos teisės garantuojamas teises, susijusias su darbo užmokesčiu, darbu ir socialine apsauga:

– tuo atveju, kai garbės teisėjas, pagal terminuotą sutartį ne visą darbo laiką dirbantis darbuotojas, kaip jis suprantamas pagal Sąjungos teisę, kurio pareigos panašios į profesionalaus teisėjo, pagal neterminuotą sutartį visą darbo laiką dirbančio darbuotojo, kaip jis suprantamas pagal Sąjungos teisę, pareigas, vien pateikia prašymą dalyvauti stabilizavimo procedūrose, kuriomis tik formaliai įgyvendinama Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 5 punkto 1 dalis,

– arba, neįveikęs šių procedūrų ar nepateikęs prašymo, gauna kompensaciją, kurios dydis akivaizdžiai neatitinka žalos, patirtos dėl šių direktyvų neperkėlimo, ir jai neproporcingas?“

19. Italijos Respublika ir Europos Komisija pateikė rašytines pastabas ir, kaip ir ieškovė pagrindinėje byloje, dalyvavo ieškovės prašymu 2024 m. vasario 1 d. surengtame teismo posėdyje.

IV. Teisinis vertinimas

20. Siekdama atsakyti į prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktą klausimą pirmiausia trumpai aptarsiu jo priimtinumą, paskui nustatysiu sprendimui reikšmingą dalyką ir galiausiai išnagrinėsiu, ar teisės norma dėl teisių atsisakymo suderinama su Sąjungos teise.

A. Priimtinumas

21. Kaip ir kituose procesuose, kuriuose buvo nagrinėjamos Sąjungos teisėje numatytos garbės teisėjų ir prokurorų teisės, Italija reiškia priekaištą, kad procesas yra „sukonstruotas“, nes ieškovė reiškia teisę tik į dalį savo galimo reikalavimo tam, kad ieškinį dėl jo galėtų pareikšti garbės pareigas einančiam taikos teisėjui, kuris yra kompetentingas nagrinėti tik nedidelės apimties reikalavimus. O pastarasis yra suinteresuotas bylos baigtimi, todėl nėra pakankamai nepriklausomas. Teisingumo Teismas šį priekaištą jau atmetė panašiame procese[9], todėl ir šiame procese jis negali būti pagrįstas.

B. Prašymo priimti prejudicinį sprendimą patikslinimas

22. Vis dėlto prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas turi būti patikslintas.

23. Ieškovė pagrindinėje byloje yra garbės prokurorė. Ji, jeigu nori toliau eiti šias pareigas, turi dalyvauti vertinimo procedūroje pagal Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnį ir būti patvirtinta kaip galinti jas toliau eiti. Vertinimo procedūrą sudaro egzaminas žodžiu, kurio klausimai susiję su ieškovės veikla einant garbės pareigas.

[9] 2020 m. liepos 16 d. Sprendimas *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-658/18, EU:C:2020:572, visų pirma 56 ir 60–62 punktai).

24. Vis dėlto pateikusi prašymą dalyvauti šioje procedūroje ieškovė turėjo atsisakyti visų kitų bet kokio pobūdžio teisių, kylančių iš ankstesnių darbo santykių einant garbės pareigas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kaip ir aš, tokį atsisakymą supranta taip, kad jis apima teises, viršijančias nustatyto dydžio atlygį už konkretų atvejį, kuris iki šiol buvo mokamas garbės teisėjams ir prokurorams. Taigi atsisakymas apimtų ir pagrindinėje byloje pareikštą teisę į papildomą atlygį, taip pat Teisingumo Teismo jau pripažintas teises į atostogpinigius, socialinę apsaugą ir pensiją.

25. Tik jei ieškovė vertinimo procedūroje pasirodytų *nesėkmingai*, ji galėtų pagal Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnio 2 dalį reikšti teisę į nustatyto dydžio kompensaciją. Ši kompensacija būtų apskaičiuojama pagal ieškovės ankstesnės veiklos einant garbės pareigas trukmę ir apimtį, bet ne pagal tikslią reikalavimų, kuriuos ji galbūt galėtų pareikšti ir realizuoti pagal Sąjungos teisę, apimtį.

26. Jei ieškovė būtų patvirtinta kaip galinti toliau eiti pareigas, galėtų jas eiti, kol jai sukaks 70 metų, ir gautų atlyginimą, nustatytą pagal kai kuriems kitiems teisminių institucijų darbuotojams taikomą tarifą. Tokiu atveju pagal Italijos teisės normą atmetama galimybė pasinaudoti kitomis iš ankstesnės veiklos kylančiomis teisėmis.

27. Prašymu priimti prejudicinį sprendimą siekiama išsiaiškinti, ar ši teisės norma dėl teisių atsisakymo nėra leidžiama, visų pirma atsižvelgiant į Direktyvos 2003/88 dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų, Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną 4 punkto ir Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto pažeidimą. Šių teisės normų pažeidimas iš principo gali pagrįsti garbės teisėjų teises[10], tačiau procesas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme nėra susijęs nei su darbo laiku, visų pirma teise į mokamas atostogas, nei su darbu ne visą darbo dieną.

28. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuoja, kad ieškovė yra pagal terminuotą sutartį dirbanti darbuotoja ir reiškia teises į didesnį atlygį už dešimtį baudžiamųjų bylų posėdžių, kuriuose dalyvavo kaip prokuratūros atstovė.

29. Remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktais duomenimis, šios teisės galėtų kilti iš aplinkybės, kad ieškovė yra panašioje padėtyje kaip bendrosios kompetencijos prokuroras, vykdantis tokią pačią veiklą. Ieškovė už kiekvieną posėdį gauna 98 EUR, o bendrosios kompetencijos prokuroras per dieną gautų maždaug 248 EUR, be to, valstybė už jį kompetentingoms institucijoms sumokėtų socialinio draudimo įmokas.

30. Pagal Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalį draudžiama pagal terminuotą sutartį dirbantiems darbuotojams taikyti mažiau palankias darbo sąlygas nei panašiems nuolatiniams darbuotojams vien dėl to, kad jie dirba pagal terminuotas darbo sutartis, nebent toks skirtingas požiūris yra objektyviai pagrįstas.

31. Klausimo, ar atlygio skirtumai yra pagrįsti, ir, jei taip, kokio dydžio jie gali būti, prašyme priimti prejudicinį sprendimą jį pateikęs teismas nenagrinėja.

32. Vis dėlto Teisingumo Teismas jau yra išreiškęs abejonę, ar garbės teisėjams ir bendrosios kompetencijos teisėjams turi būti užtikrintos visiškai vienodos darbo sąlygos. Negalima atmesti, kad tai, jog bendrosios kompetencijos teisėjams taikomos palankesnės darbo sąlygos, taigi taip

[10] Žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimą *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-658/18, EU:C:2020:572, visų pirma 113 ir 163 punktai) ir 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimą *Ministero della Giustizia ir kt. (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-236/20, EU:C:2022:263, visų pirma 54 ir 66 punktai).

pat mokamas didesnis atlyginimas, grindžiama atrankos procedūra ir užduotimis, kurias jiems pavesta vykdyti [11]. Aš netgi išreiškiau abejonę, ar, kalbant apie atlyginimą, šias dvi grupes galima lyginti [12].

33. Remiantis turima informacija, atrodo, veikiau reikia kelti klausimą, kiek skirtingas požiūris į abi grupes yra pagrįstas [13]. Pagal nediskriminavimo principą ne tik reikalaujama, kad panašios aplinkybės nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos aplinkybės – vienodai, jei toks vertinimas nėra objektyviai pateisinamas [14]. Skirtingas požiūris dar turi būti ir proporcingas juo siekiamam tikslui [15]. Pavyzdžiui, Teisingumo Teismas jau konstatavo, kad neleidžiama garbės teisėjams visiškai nesuteikti teisės į atostogas ir netaikyti jokios socialinės apsaugos ir socialinio draudimo [16], bet nereikia ir reikalauti, kad tokios teisės būtų tokios pat apimties kaip bendrosios kompetencijos teisėjų.

34. Kalbant apie atlygį, pažymėtina, kad pagal Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalį galėtų būti leidžiama bendrosios kompetencijos teisėjams ir prokurorams mokėti didesnį atlyginimą nei garbės funkcijų vykdytojams. Vis dėlto tai neeliminuoja galimybės, kad pastarųjų atlyginimas yra palyginti per mažas, todėl, remdamiesi šia nuostata, jie gali reikalauti jį proporcingai padidinti. Šiuo požiūriu atlyginimas, kurį numatyta ateityje mokėti garbės teisėjams ir prokurorams, kurie pagal vertinimo procedūrą buvo patvirtinti kaip galintys toliau nuolat eiti pareigas, galėtų būti bent jau atspirties taškas orientuojantis, kokį atlygį už tokią veiklą Italijos teisės aktų leidėjas laiko tinkamu [17].

35. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atitinkamo klausimo Teisingumo Teismui neteikia. Tai yra logiška, nes Teisingumo Teismas – kaip minėta – Italijos garbės ir bendrosios kompetencijos teisėjų palyginamumo ir skirtingo požiūrio į juos pagrįstumo klausimus jau nagrinėjo ir nusprendė, kad galutinai į juos atsakyti turi nacionaliniai teismai [18]. Nematyti, kad prašyme priimti prejudicinį sprendimą, palyginti su ankstesniais procesais, būtų naujų aspektų dėl abiejų teisėjų grupių palyginimo, todėl toks klausimas, tikėtina, neduotų naudos.

36. Prašymu priimti prejudicinį sprendimą nesiekiama (arba neįmanoma) išsiaiškinti, ar mažesnis atlygis ieškovei laikytinas nepagrįstai mažiau palankiu jos vertinimu, kaip tai suprantama pagal Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalį, ir, jei taip, kokio masto, todėl neaišku ir tai, kokią reikšmę šiuo atveju gali turėti Chartijos 31 straipsnis, kuriame įtvirtinta teisė į tinkamas ir teisingas darbo sąlygas, ir 34 straipsnis, kuriame įtvirtinta teisė į socialinę apsaugą ir socialinę paramą.

[11] 2020 m. liepos 16 d. Sprendimas *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-658/18, EU:C:2020:572, 158–162 punktai) ir 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimas *Ministero della Giustizia ir kt. (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-236/20, EU:C:2022:263, 47 ir 53 punktai).

[12] Mano išvada byloje *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-658/18, EU:C:2020:33, 108 punktas).

[13] Žr. mano išvadą byloje *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-658/18, EU:C:2020:33, 103–111 punktai).

[14] 2006 m. sausio 10 d. Sprendimas *IATA ir ELFAA* (C-344/04, EU:C:2006:10, 95 punktas) ir 2012 m. liepos 12 d. Sprendimas *Association Kokopelli* (C-59/11, EU:C:2012:447, 70 punktas).

[15] 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimas *Arcelor Atlantique et Lorraine ir kt.* (C-127/07, EU:C:2008:728, 47 punktas). Taip pat žr. mano išvadą sujungtose bylose *Iberdrola ir Gas Natural* (C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ir C-640/11, EU:C:2013:191, 96 punktas) ir joje nurodytą jurisprudenciją.

[16] 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimas *Ministero della Giustizia ir kt. (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-236/20, EU:C:2022:263, 53 punktas).

[17] Vis dėlto šiuo klausimu taip pat žr. šios išvados 55–59 punktus.

[18] 2020 m. liepos 16 d. Sprendimas *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-658/18, EU:C:2020:572, 148 ir 162 punktai) ir 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimas *Ministero della Giustizia ir kt. (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-236/20, EU:C:2022:263, 48 ir 53 punktai).

37. Vis dėlto Chartijos 17 straipsnis, kuriuo užtikrinama teisė į nuosavybę, ir 47 straipsnis tiek, kiek jo pirmoje pastraipoje užtikrinama teisė į veiksmingą teisinę gynybą, šiuo atveju iš esmės yra reikšmingi. Taip yra dėl to, kad ginčijama Italijos teisės norma dėl teisių atsisakymo gali būti daromas poveikis esamoms teises ir jų įgyvendinimui. Bet kuriuo atveju šios nuostatos, kaip ir klausime taip pat minimas SESV 288 straipsnis, jau pakankamai sukonkretinti Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalyje, siejamoje su veiksmingumo principu, taigi jų atskirai nagrinėti nereikia.

38. Taigi telieka išsiaiškinti, ar pagal Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalį ir veiksmingumo principą draudžiamas Italijos teisės aktuose garbės teisėjams numatytas teisių atsisakymas dėl to, kad taip jie, palyginti su bendrosios kompetencijos teisėjais, nepagrįstai mažiau palankiai vertinami, kai teikia prašymą dalyvauti vertinimo procedūroje dėl neterminuoto darbo.

C. Dėl priverstinio teisių atsisakymo

39. Pagrindinėje byloje ieškovė reiškia teises dėl to, kad, kaip pagal terminuotą sutartį dirbanti garbės prokurorė, gavo mažesnį atlygį, nei būtų gavęs bendrosios kompetencijos prokuroras. Jos manymu, tai yra diskriminacija, nesuderinama su Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalimi.

40. Pirmiausia paaiškinsiu iš Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalies kylančių teisių pobūdį, paskui išnagrinėsiu Italijos teisės normos dėl teisių atsisakymo poveikį atsižvelgiant į veiksmingumo principą ir galiausiai aptarsiu suformuotą jurisprudenciją dėl Bendrojo susitarimo 5 punkto, kuria remiantis, kaip teigia Italija, buvo priimta teisės norma dėl teisių atsisakymo.

1. Iš Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalies kylančios teisės

41. Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalyje nustatyta, kad pagal terminuotas sutartis dirbantiems darbuotojams negali būti taikomos mažiau palankios darbo sąlygos negu panašiems nuolatiniams darbuotojams vien dėl to, kad jie sudarė terminuotas darbo sutartis ar palaiko terminuotus darbo santykius, nebent šis skirtingas požiūris yra objektyviai pagrįstas.

42. Ši nuostata taikoma tiesiogiai, taigi ja galima remtis valstybės, kaip darbdavės, atžvilgiu [19]. Ji apima darbo sąlygas, įskaitant atlyginimą ir pensijas, kurios priklauso nuo darbo santykių [20].

43. Jei pagal terminuotą sutartį dirbantys darbuotojai, nesant objektyvaus pagrindo, atlyginimo aspektu diskriminuojami, palyginti su panašiais pagal neterminuotą sutartį dirbančiais darbuotojais, Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalimi gali būti pagrindžiama pagal terminuotą sutartį dirbančio darbuotojo teisė į tokias pačias atlyginimo dalis, kokios pagal nacionalinę teisę turi būti mokamos nuolatiniams darbuotojams [21].

[19] 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimas *Impact* (C-268/06, EU:C:2008:223, 60–68 punktai).

[20] 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimas *Impact* (C-268/06, EU:C:2008:223, 134 punktas).

[21] Šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 13 d. Sprendimą *Del Cerro Alonso* (C-307/05, EU:C:2007:509, 47 ir 48 punktai) ir 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimą *Gavieiro ir Iglesias Torres* (C-444/09 ir C-456/09, EU:C:2010:819, 50 punktas).

44. Kaip minėta, iš esmės Italijos teismai turi išaiškinti, ar, remdamiesi pirma nurodyta nuostata, garbės prokurorai gali reikšti tokią teisę, ir, jei taip, tai kokios apimties [22]. Prašymas priimti prejudicinį sprendimą grindžiamas prezumpcija, kad tokios teisės yra, ir jame keliamas šių teisių įgyvendinimo teisme apribojimų klausimas.

2. Veiksmingumo principas

45. Sąjungos teisėje nėra nuostatų dėl tokių teisių įgyvendinimo, todėl valstybės narės šiuo požiūriu turi proceso autonomiją. Vis dėlto taikomi lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai. Visų pirma dėl nacionalinės teisės normų negali tapti praktiškai neįmanoma arba pernelyg sudėtinga įgyvendinti Sąjungos teise suteikiamas teises (veiksmingumo principas) [23].

46. Dėl Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnio įgyvendinti galimos iš Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalies kylančios teisės netampa visiškai neįmanoma. Jei suinteresuotieji asmenys nepateikia prašymo dalyvauti vertinimo procedūroje ir nepriima nustatyto dydžio kompensacijos pagal 29 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį, kai baigia eiti garbės pareigas, teisės normos dėl teisių atsisakymo pagal 29 straipsnio 5 dalį arba 29 straipsnio 2 dalies trečią sakinį netrukdo pareikšti ieškinį dėl platesnių teisių pagal Bendrojo susitarimo 4 punkto 1 dalį.

47. Jei garbės teisėjai arba prokurorai nedalyvauja vertinimo procedūroje ir tik priima nustatyto dydžio kompensaciją pagal Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį, abejonių, atrodo, nekelia ir teisės norma dėl teisių atsisakymo pagal trečią sakinį. Tokiu atveju suinteresuotieji asmenys, kurie vis dėlto yra profesionalūs teisininkai, savanoriškai atsisako reikšti teises, kurios gali būti platesnės.

48. Vis dėlto garbės teisėjai arba prokurorai, kurie dalyvavo vertinimo procedūroje, bet nebuvo patvirtinti kaip galintys toliau eiti pareigas, ne savanoriškai nusprendžia priimti nustatyto dydžio kompensaciją pagal Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį. Atvirkščiai, jų tikslas buvo tolesnė veikla teisminėse institucijose.

49. Šiaip ar taip, neatmestina, kad tokia nustatyto dydžio kompensacija atitinka veiksmingumo principo reikalavimus.

50. Preziumuotina, kad 2 500 ar 1 500 EUR dydžio kompensacijos suma už kiekvienus ankstesnės veiklos metus gali būti mažesnė nei teisės, kurias suinteresuotieji asmenys gali pareikšti pagal Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalį ir Darbo laiko direktyvą. Be pagrindinėje byloje pareikštų teisių į didesnį atlygį, kurių egzistavimas ir apimtis dar nėra aiškūs, galimos ir jau pripažintos teisės į atostogpinigius, socialinę apsaugą ir pensijas. Jau vien metinės teisės į atostogpinigius darbo visą darbo dieną atveju galėtų būti didesnės nei kompensacija [24].

[22] Žr. šios išvados 31 ir paskesnius punktus.

[23] 1976 m. gruodžio 16 d. Sprendimas *Rewe-Zentralfinanz ir Rewe-Zentral* (33/76, EU:C:1976:188, 5 punktas) ir 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimas *Impact* (C-268/06, EU:C:2008:223, 44 ir 46 punktai).

[24] Žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimą *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-658/18, EU:C:2020:572, 19 punktas).

51. Vis dėlto suinteresuotiesiems asmenims, priimantiems kompensaciją pagal Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį, nereikia pradėti teisminio proceso, taip pat, kiek matyti, neatsižvelgiama į galimą teisių senatį. Taigi visa kompensacijos apimtis daugeliu atvejų gali būti gerokai didesnė nei teisių, kurias suinteresuotieji asmenys dar galėtų įgyvendinti pagal Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalį ir Darbo laiko direktyvą.

52. Toks teisių į kompensaciją tipizavimas gali būti pateisinamas administravimo supaprastinimo ir teisinio saugumo argumentais, nes išsamus visų konkrečių atvejų tikrinimas būtų susijęs su didelėmis sąnaudomis ir sunkumais [25]. Būtinybė atsižvelgti į tokius aspektus kaip tik kyla iš veiksmingumo principo, nes pagal jį nereikalaujama, kad Sąjungos teise grindžiamas teises būtų galima įgyvendinti neribotai, o tik draudžiama jų įgyvendinimą pernelyg apsunkinti. Pavyzdžiui, pagal šį principą dėl teisinio saugumo priežasčių leidžiama nustatyti tinkamus ieškinio pareiškimo terminus [26].

53. Vis dėlto galutinai įvertinti, ar dėl nustatyto dydžio kompensacijos, siejamos su privalomu teisių atsisakymu pagal Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnį, naudojimasis pagal Sąjungos teisės sistemą suteikiamomis teisėmis tampa pernelyg sudėtingas, taigi galiausiai netinkamas, turi nacionaliniai teismai. Atlikdami šį vertinimą jie turi atsižvelgti į visas lemiamą reikšmę turinčias aplinkybes, kaip antai senaties taisykles arba galimų papildomų teisių į atlyginimą apimtį.

54. Remiantis teismo posėdyje pateikta informacija, kol kas beveik visi garbės teisėjai ir prokurorai, dalyvavę vertinimo procedūroje, taip pat, atrodo, ieškovė, buvo patvirtinti kaip galintys toliau eiti pareigas. Jie negavo nustatyto dydžio kompensacijos pagal Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį, taigi pagal 29 straipsnio 5 dalį dalyvaudami vertinimo procedūroje galiausiai visiškai atsisakė kitų teisių, kylančių iš ankstesnės veiklos einant garbės pareigas.

55. Toks priverstinis Sąjungos teisėje numatytų teisių, visų pirma iš Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto kylančių teisių, atsisakymas su veiksmingumo principu suderinamas tik jei patvirtintiems kandidatams už tai tinkamai kompensuojama.

56. Kandidatai, kurie buvo patvirtinti kaip galintys toliau eiti pareigas, įgyja reikšmingų privalumų, nes jie gali toliau vykdyti veiklą ir gauti fiksuotą atlyginimą, kol jiems sukaks 70 metų, taigi praktiškai neterminuotai. Vis dėlto *prima facie* šios darbo sąlygos tėra atlygis už jų būsimą veiklą teisminėse institucijose.

57. Italija laikosi nuomonės, kad tai yra tinkama kompensacija. Tai matyti visų pirma iš aplinkybės, kad naujai paskirti garbės teisėjai ir prokurorai tokių darbo sąlygų kaip patvirtinti kandidatai neturi.

58. Ieškovė įtikinamai argumentuoja, kad atlyginimas, kurį ji gaus, nėra tinkama kompensacija, visų pirma kalbant apie pensiją, nes ji per likusį šios veiklos vykdymo laiką negalės įgyti teisės į senatvės pensiją. Kompensavimo priemones labiau orientuoti į anksčiau patirtus nuostolius reikalauja ir Komisija.

[25] Žr. 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimą *Dansk Jurist- og Økonomforbund* (C-546/11, EU:C:2013:603, 70 punktas) ir 2014 m. birželio 19 d. Sprendimą *Specht ir kt.* (C-501/12–C-506/12, C-540/12 ir C-541/12, EU:C:2014:2005, 78 punktas).

[26] 1976 m. gruodžio 16 d. Sprendimas *Rewe-Zentralfinanz ir Rewe-Zentral* (33/76, EU:C:1976:188, 5 punktas) ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimas *TDC* (C-327/15, EU:C:2016:974, 98 punktas).

59. Teisingumo Teismas negali vertinti, kuri iš šių dviejų nuomonių yra pagrįsta, nes neturi tam reikalingos informacijos. Taigi ir į klausimą, ar darbo sąlygos, taikomos kandidatams, kurie buvo patvirtinti kaip galintys toliau eiti pareigas, yra tinkama kompensacija už priverstinį kitų Sąjungos teisėje numatytų teisių, įgytų dėl ankstesnės veiklos, atsisakymą, turi atsakyti nacionaliniai teismai.

3. Jurisprudencija dėl Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 5 punkto

60. Priešingai, nei argumentuoja Italija, nieko kito nekyla ir iš jurisprudencijos dėl teisių į kompensaciją už Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 5 punkto pažeidimą.

61. Pagal Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 5 punktą valstybės narės turi imtis priemonių, kad būtų neleidžiama piktnaudžiauti paeiliui sudarant terminuotas darbo sutartis ar nustatant terminuotus darbo santykius. Tokio piktnaudžiavimo atvejais jos turi imtis proporcingų, pakankamai veiksmingų ir atgrasančių priemonių, kad užtikrintų visišką taikant Bendrąjį susitarimą priimtų normų veiksmingumą [27].

62. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas dėl mokyklų sektoriaus konstatavo, kad, pagal teisės aktus terminuotą darbo santykį pakeitus į neterminuotą darbo santykį, jokia kita sankcija už piktnaudžiavimą terminuotais darbo santykiais nereikalinga [28]. Visų pirma tokiu atveju nėra būtina suinteresuotiesiems asmenims mokėti papildomos finansinės kompensacijos [29].

63. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad ši jurisprudencija atitinka šioje byloje nagrinėjamą teisės normą dėl teisių atsisakymo, nes pagal ją įgyvendinti anksčiau įgytų teisių negali tik tie garbės prokurorai, kurių terminuoti darbo santykiai buvo pakeisti į nuolatinius darbo santykius.

64. Vis dėlto pažvelgus atidžiau matyti, kad ši jurisprudencija šiuo atveju negali būti pritaikoma, nes iš Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalies kylančių teisių pobūdis yra visiškai kitoks nei teisių į kompensaciją pagal 5 punktą.

65. Iš Bendrojo susitarimo 4 punkto 1 dalies kylančios teisės grindžiamos diskriminavimo draudimu, todėl jų apimtis nustatoma konkrečiai palyginus diskriminuotą ir privilegijuotą grupes. Kaip pabrėžia ieškovė, tokios teisės nebuvo minėtos jurisprudencijos dėl mokyklų sektoriaus dalykas.

66. „Teisės į kompensaciją“ už Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 5 punkto pažeidimą, atvirkščiai, kyla ne iš tokio palyginimo. Kompensuoti žalos taip pat nereikia, nes žalos, atsiradusios dėl piktnaudžiavimo terminuotomis darbo sutartimis, dydžio paprastai neįmanoma nustatyti [30]. Tai veikiau yra sankcijų pobūdžio priemonės, kuriomis siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui terminuotomis darbo sutartimis. Diskreciją pasirinkti sankcijų pobūdžio priemones tiek, kiek jomis veiksmingai kovojama su piktnaudžiavimu, turi valstybės narės [31].

[27] 2006 m. liepos 4 d. Sprendimas *Adeneler ir kt.* (C-212/04, EU:C:2006:443, 94 punktas), 2009 m. balandžio 23 d. Sprendimas *Angelidaki ir kt.* (C-378/07–C-380/07, EU:C:2009:250, 158 punktas), 2014 m. lapkričio 26 d. Sprendimas *Mascolo ir kt.* (C-22/13, C-61/13–C-63/13 ir C-418/13, EU:C:2014:2401, 77 punktas) ir 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimas *Ministero della Giustizia ir kt. (Italijos taikos teisėjų statusas*) (C-236/20, EU:C:2022:263, 61 punktas).

[28] 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimas *Rossato ir Conservatorio di Musica F.A. Bonporti* (C-494/17, EU:C:2019:387, 36, 37 ir 40 punktai).

[29] 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimas *Rossato ir Conservatorio di Musica F.A. Bonporti* (C-494/17, EU:C:2019:387, 41–43 punktai).

[30] Žr. 2018 m. kovo 7 d. Sprendimą *Santoro* (C-494/16, EU:C:2018:166, 46–50 punktai).

[31] 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimas *Rossato ir Conservatorio di Musica F.A. Bonporti* (C-494/17, EU:C:2019:387, 24 ir 25 punktai) ir 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimas *Ministero della Giustizia ir kt. (Italijos taikos teisėjų statusas)* (C-236/20, EU:C:2022:263, 58 punktas).

67. Taigi Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punkto 1 dalis gali būti taikoma ir tiesiogiai [32], o 5 punkto 1 dalis – ne [33].

68. Vadinasi, gali būti, kad Įstatymo dekreto Nr. 116 29 straipsnyje numatytas darbo santykių pakeitimo ir teisių į kompensaciją tuo atveju, jei darbo santykiai nepakeičiami, derinys yra veiksminga ir tinkama priemonė, siekiant nubausti už piktnaudžiavimą sudarant terminuotas darbo sutartis su garbės teisėjais ir prokurorais, kaip tai suprantama pagal Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 5 punktą. Vis dėlto šios normos poveikis nebūtinai pateisina tai, kad iš 4 punkto 1 dalies kylančios teisės, įgytos dėl ankstesnės veiklos, netaikomos visiškai.

V. Išvada

69. Taigi siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktą klausimą:

1999 m. kovo 18 d. sudaryto Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis, pateikto 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB dėl ETUC, UNICE ir CEEP bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis priede, 4 punkto 1 dalis turi būti aiškinama taip:

– pagal ją nedraudžiama teisės norma, kuria garbės prokurorė verčiama atsisakyti iš 4 punkto 1 dalies kylančių teisių, įgytų dėl ankstesnės veiklos einant šias pareigas, tam, kad galėtų dalyvauti vertinimo procedūroje, kuria jai suteikiama galimybė toliau neterminuotai, kol sukaks 70 metų, eiti šias pareigas ir gauti fiksuotą atlyginimą, jei darbo sąlygomis, kurios bus taikomos ateityje, kartu su atlygiu už tolesnę veiklą tinkamai kompensuojamos teisės, kurių ji turėjo atsisakyti, ir

– pagal ją nedraudžiama pirma apibūdinta teisės norma, jei numatyta tinkama nustatyto dydžio kompensacija už ankstesnę veiklą tokiu atveju, kai, remiantis vertinimo procedūros rezultatu, garbės prokurorei neleidžiama toliau eiti pareigų,

jei ši garbės prokurorė patenka į sąvoką „pagal terminuotą sutartį dirbanti darbuotoja“.

[32] 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimas *Impact* (C-268/06, EU:C:2008:223, 60–68 punktai).

[33] 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimas *Impact* (C-268/06, EU:C:2008:223, 70–80 punktai).